

Vlaams
Parlement

vergadering **C18**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 9 oktober 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de evaluatie van de projectoproep bovenlokale sportinfrastructuur – 43 (2014)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de huidige situatie van het sportbeleid naar aanleiding van onderzoek van VUB-professor Veerle De Bosscher – 96 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een stand van zaken met betrekking tot de voetbalstadions – 98 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het standpunt van de minister betreffende het dossier 'nationaal stadion' in Grimbergen – 101 (2014-2015)	15

VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de evaluatie van de projectoproep bovenlokale sportinfrastructuur – 43 (2014)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, naast voetbalstadions is er in ons land een groot probleem qua sportinfrastructuur. Dat is een item. Er staat iets over in het regeerakkoord. In de loop van de legislatuur zouden er nieuwe middelen naartoe kunnen gaan. Ik ga heel populistisch zeggen: voor alle mensen rond deze tafel is het bedrag dat ervoor is uitgetrokken, veel te weinig. Maar binnen de budgettaire beperkingen is het toch al een mooie start.

Op het einde van de vorige legislatuur is er die projectoproep geweest. De bedoeling van de vraag is om even stil te staan bij de evaluatie. Ik hoef niet meer te zeggen dat er criteria waren voor samenwerking, dat het via de provincies moest lopen enzovoort. Intussen weten we dat het een negentiental projecten zijn geworden.

Minister, wat gebeurt er met de prioriteit van de zwembaddossiers? We voelen dat allemaal, en allicht is dat niet enkel in onze buurt ten zuiden van Antwerpen, maar ook van Poperinge tot Maaseik. Wat is uw evaluatie, na de vorige projectoproep? Er zijn er enkele niet aanvaard.

Hoe evalueert u de volledige projectoproep? Welke tekorten zijn effectief ingevuld? Welke projecten beschouwt u als een mooi voorbeeld, ook voor de volgende jaren?

Misschien een vervelende vraag voor u als liefhebber van de provincies, maar hoe evalueert u de sturende rol van dat tussenniveau? Hoe evalueert u de samenwerking tussen de verschillende lokale besturen en met de andere federaties?

Welke lessen trekt u eruit? Hoe evalueert u deze projectoproepen, om gestalte te geven aan de intenties in het regeerakkoord voor de volgende vijf jaar? Gaat u dit initiatief voortzetten, of hoe ziet u dat?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van den Heuvel, ik ben zeker blij dat u zegt dat er te weinig middelen zijn. Ik zal dat bij elke begrotingsbespreking herhalen. Ik voel me nu veel comfortabeler dan in het verleden om dat te doen. Ik zal dat met uw groeten overbrengen bij elke bespreking. Alle gekheid op een stokje, we proberen natuurlijk binnen de budgettaire beperkingen maximaal en op de beste manier middelen in te zetten.

Voor de bovenlokale sportinfrastructuur werden in totaal 55 dossiers ingediend door de gemeenten, 8 door de provincies en 2 door de VGC. Daarvan werden goedgekeurd: 11 gemeentelijke, 7 provinciale en 1 van de VGC. In totaal zijn er dus, omdat ik goed kan tellen, 65 dossiers ontvangen. Er was er 1 niet ontvankelijk, wegens laattijdig ingediend. Dat kun je niet meenemen, want als je daar de deur voor open zet, waar stop je dan?

Bij alle 19 goedgekeurde dossiers is er een samenwerkingsverband aanwezig. Bij 2 dossiers is er een samenwerking tussen gemeenten, bij de overige 17 zijn er ruimere samenwerkingsverbanden, dus met federaties, sportclubs of scholen. Bij de 49 niet-geselecteerde dossiers, waarbij ik het niet-ontvankelijke dossier buiten beschouwing laat, was er in 36 projecten sprake van een vorm van

samenwerking en bij 9 niet. De kwaliteit en de aard van de samenwerking verschilde zeer.

U vroeg naar de situatie met de zwembaden. Ik merk op dat in deze oproep de zwembadprojecten werden beoordeeld zoals alle andere projecten. Het is pas in het regeerakkoord dat we het accent hebben gelegd op de zwembaden, dat was dus nog niet het geval toen deze oproep werd gelanceerd. Ze werden dus beoordeeld zoals alle andere dossiers. Van de 65 waren er 14 zwembaddossiers en daarvan zijn er 3 goedgekeurd.

Ik kom tot de evaluatie. Ik ben blij dat we een soort testcase hebben kunnen initiëren waaruit we moeten leren voor toekomstige initiatieven. Ik kom hierop terug. Het was ook onze bedoeling om te mikken op een aantal proefprojecten voor bovenlokale sportinfrastructuur die een samenwerking tussen bovenlokale, lokale en Vlaamse actoren zouden stimuleren en die vooral ook hefboomen creëren om drempels bij die samenwerking te overwinnen.

Het geeft ons ook een mogelijkheid om een eerste inschatting te doen van de acute noden. Wie dient de dossiers in? Wat is de aard van de dossiers? Die noden vormden hier niet de primaire doelstelling. Ze zijn meegenomen als één van de vijf criteria bij de beoordeling van de dossiers. Als we de noden bekijken, zien we dat de negentien geselecteerde projecten wel degelijk een nood lenigen in de respectieve regio's.

We stellen vast dat er een enorme diversiteit is in de aard van de ingediende dossiers. Er is echt nood aan totaal verschillende types infrastructuur. Ik vertelde al dat 14 van de 65 dossiers over zwembaden gaan. Dat is een grote cluster. Het toont aan dat we bij het regeerakkoord terecht naar voren hebben geschoven dat de zwembadproblematiek in de toekomst een prioritair aandachtspunt kan zijn.

Het is nog wat te vroeg om al te zeggen dat er een goede voorbeeldfunctie is. De bouw van bijna alle projecten moet nog starten. Er is er nog maar één gestart: de klimzaal Bleu in Oost-Vlaanderen. Ik was bij de opening. Het is een mooi initiatief, dat aansluit bij de doelstellingen van de oproep om een faciliterende rol te spelen bij het realiseren van een bovenlokale infrastructuur.

Uw vraag over de provincies vind ik helemaal niet moeilijk. De provincies hebben hun rol gespeeld als regisseur. Ze hebben die rol goed opgenomen. In het effectieve beoordelingsproces zal hun rol sowieso moeten worden herbekeken. De eerste beoordelingsronde waarin de provincies 40 procent van de punten kregen, maakte de procedure eigenlijk wel zwaar. We kregen echt twee rondes. Bovendien zat de VVP ook nog eens in de tweede ronde. Ik zou dat sowieso willen veranderen.

De vorige oproep – dat is de oproep waar we het nu over hebben – heeft aangetoond dat er een grote behoefte is en dat we hier in de toekomst aan moeten blijven werken. Het is mogelijk dat de verschillende indieners een beter onderbouwde aanvraag hadden ingediend, indien we het wat meer gepland hadden gedaan binnen een ruimere timing.

Het is belangrijk – en zo staat het ook in het regeerakkoord – om nu werk te maken van een algemeen strategisch sportinfrastructuurplan voor topsport. We hebben dat in het verleden ook gemaakt. In zo'n plan kunnen we bekijken waar echt noden zijn, in welke gebieden en voor welke infrastructuur. Daarmee kunnen we de noden in kaart brengen, maar kunnen we ook een duidelijk kader scheppen voor infrastructuurwerken voor sport op langere termijn.

Op die manier zal het mogelijk zijn om een oproep te lanceren en meer tijd te geven om inhoudelijk sterke dossiers op te stellen. Zo kan grondiger worden

gewerkt. Ik wil nu zeker niet op de zaken vooruitlopen, maar ik wil wel snel werk maken van een algemeen infrastructuurplan dat kan worden ondersteund door een sportinfrastructuurfonds. Ook dat fonds wordt in het regeerakkoord vermeld. Uiteraard binnen de budgettaire ruimte, zullen we bekijken op welke manier het verder kan worden ingevuld. In het sportinfrastructuurfonds zullen we uiteraard vooral oog blijven hebben voor bovenlokale initiatieven. Dat lijkt me duidelijk. De rol van de provincies zullen we sowieso herbekijken, niet alleen op basis van de evaluatie van wat we nu doen, maar ook in functie van de afbouw van hun taken conform het regeerakkoord.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord. We staan de volgende jaren inderdaad voor uitdagingen. Ik ben blij dat u de komst van het algemeen sportinfrastructuurplan en een daaraan gekoppeld fonds bevestigt. Ik zou willen oproepen om daar echt werk van te maken. Zoals u weet, hebben we vanuit onze fractie ook de voorbije jaren gemeld dat ieder lokaal bestuur verantwoordelijkheid draagt en de plicht heeft om te investeren. De Vlaamse overheid komt vooral in aanmerking om de bovenlokale infrastructuur mee te promoten. Het is heel belangrijk dat er een goed plan komt waarin de witte vlekken worden bekeken, en dat daar een fonds aan wordt gekoppeld voor de nodige financiering. We weten allemaal in welke context we leven, en dus is het belangrijk dat er een zeker perspectief is. We hebben nog heel wat werk voor de boeg.

En dan mijn laatste vraag: legt u nu alles stil tot het plan klaar is? Of overweegt u een tweede projectoproep waar de criteria meer gewicht krijgen? Hoe ziet u dat concreet?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Stilleggen is geen goed woord. Alles wat beslist is, op die klimzaal na, moet nog worden uitgevoerd. Alles wat is beslist over de topsportinfrastructuur, moet nog worden uitgevoerd. Ik zou dan ook niet spreken in termen van stilleggen. We zullen de komende weken, maanden en jaren heel wat infrastructuurwerken uitvoeren. En dan heb ik het nog niet gehad over de voetbalstadions, waar we ook nog een inspanning zullen leveren. U krijgt daarover straks een stand van zaken. U kunt natuurlijk niet alles in Puurs hebben, een klimmuur lijkt me al mooi. Ik zal wel de projectoproep doen na het vaststellen van een volledig plan. Ik zal daar niet mee talmen. De middelen van het sportinfrastructuurfonds bedragen 7 miljoen euro per jaar. We moeten ervoor zorgen dat we die vrijwaren. Het is dan bijzaak of die eventueel met een ruiter naar volgend jaar worden overgedragen of dat dit zo snel mogelijk gebeurt. Het is prioritair dat die 7 miljoen euro met een multiplicatoreffect, zoals we in het verleden hebben gedaan, kan worden gerealiseerd. Dat moet wel op een zo efficiënt mogelijke manier gebeuren.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, vorige week hebben we gehoord hoeveel middelen er zouden gaan naar één cultuurproject in de Vlaamse Rand. Ik vraag u om met hetzelfde enthousiasme de sportinfrastructuur te verdedigen als uw collega dat doet met bepaalde cultuurprojecten in de Vlaamse Rand.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de huidige situatie van het sportbeleid naar aanleiding van onderzoek van VUB-professor Veerle De Bosscher – 96 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): In De Standaard van 30 september 2014 verscheen een artikel met de resultaten van een onderzoek over de hele wereld van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) over vijf items die zij belangrijk vinden in de sport. Die items zijn: de centen, de ondersteuning, de topsportscholen, het management en de wetenschappers.

Als het over het geld gaat, investeert Zuid-Korea het meeste met een budget van 250 miljoen euro. Ik wil dit relativeren omdat men moet kijken hoeveel er per hoofd wordt uitgegeven. Voor Vlaanderen is dat 4 euro, voor Zuid-Korea 5 euro.

Als het over trainingsfaciliteiten gaat, scoort Vlaanderen zeer slecht. Alleen Brazilië en Wallonië scoren nog slechter. Amper een vierde van de Vlaamse topsporters beschouwt de kwaliteit en beschikbaarheid van trainingsfaciliteiten als goed tot zeer goed. Japan behoort hier tot de wereldtop met 90 procent. Een lichtpuntje is wel dat men in Vlaanderen tevreden is over de coaches.

Vlaanderen prijkt boven aan de rangschikking als het gaat over het vinden en ontwikkelen van talent. Het systeem van de topsportscholen wordt geprezen.

Wanneer we het hebben over management, staat Nederland aan de wereldtop. Het geheim van Nederland is dat het sportfederaties meer autonomie en verantwoordelijkheid geeft. In ruil daarvoor moeten ze presteren. Ze krijgen meer middelen naarmate er bepaalde doelstellingen worden bereikt. De topsporters en coaches worden er ook bij het beleid betrokken. Vlaanderen scoort hier maar middelmatig.

Op wetenschappelijk gebied is Australië wereldtop. Maar liefst 16 procent van het topsportbudget gaat naar wetenschappelijke ondersteuning. Voor Vlaanderen bedraagt dit 11 procent. Australië heeft dankzij hun nationale trainingscentrum Australian Institute of Sport een goede coördinatie, verspreiding en communicatie van alle relevante studies.

Minister, hoe kan Vlaanderen met zijn beperkte middelen toch een maximaal rendement voor topsportsucces genereren? Zal Vlaanderen ervoor blijven kiezen naast topsport ook fors te blijven investeren in breedtesport? Hoe wilt u de tevredenheid van Vlaamse topsporters over de kwaliteit en beschikbaarheid van hun trainingsfaciliteiten verhogen? Hoe wilt u de topositie behouden van Vlaanderen als het gaat over het vinden en ontwikkelen van talent? Hoe wilt u op het vlak van management Vlaanderen naar de wereldtop krijgen? Op wetenschappelijk gebied scoort Vlaanderen niet slecht, maar hoe wilt u toch proberen de wereldtop te bereiken? Men moet ambitieus zijn om het hoogste te bereiken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wynants, ik ben blij dat u de vraag stelt. De onderzoekslijn van de professor van de VUB liep vanaf 2002. De laatste data die zij heeft meegenomen, zijn 2011 en begin 2012.

Dat betekent dat ons Topsportactieplan III niet is meegenomen, en begrijpelijk omdat het een internationale vergelijking is, in wat Vlaanderen doet. Dat maakt het voor mij heel gemakkelijk om daarop te antwoorden.

Ik apprecieer het werk van Veerle De Bosscher heel erg. Ze is ook lid van de Stuurgroep Topsport, die mij advies verleent over de strategische krijtlijnen. Dat verklaart ook dat zij, bij het opstellen van het Topsportactieplan III, zeker haar inbreng heeft gedaan.

Ik ga over tot uw concrete vragen. U hebt gelijk, ik ga geen budgetten inzetten zoals Zuid-Korea, de VS of zelfs het VK. Voor het Topsportactieplan III heb ik een vergelijking gemaakt tussen Vlaanderen, Denemarken en Nederland. Het budget van Denemarken is 1,375 keer dat van Vlaanderen. Wij hebben 24 miljoen euro, Denemarken 33 miljoen euro. Maar hun medaillewinst is 13,9 keer zo groot. Met een budget dat een klein beetje groter is halen zij veel meer medailles. Nederland heeft een budget dat 2,3 keer ons budget is. Ik laat u raden hoeveel medailles ze halen? 18 keer zo veel als wij. De conclusie, na Londen maar voor ons topsportbeleid na Londen, was dat je met dezelfde middelen efficiënter kunt werken. Dat is de uitdaging die we willen aangaan. Zoals u zegt, moeten we ambitie hebben.

Wat de doelstellingen betreft die we met de beschikbare middelen willen halen, vind je in het Topsportactieplan III twee strategische pijlers. Het eerste punt is dat we uiteindelijk beslissen – en dat is niet gemakkelijk, zeker niet als minister – om onze middelen fundamenteel in te zetten op een aantal focussporten. Dat zijn tien sporttakken en de G-sport. Die tien sporttakken kiezen we op basis van verschillende criteria.

Als deze commissie mij ooit zou zeggen dat u meer medailles wilt, kan ik daarop heel zwart-wit antwoorden: geen probleem, dan sponsor ik geen enkele mannen-sport meer en geen enkele populaire sport. Want bij vrouwen is er minder concurrentie en bij populaire sporten zijn er te veel kandidaten. Dan nemen we niches en vrouwensporten, en dan garandeer ik u dat we meer medailles halen bij de Olympische Spelen. Maar dan gaan we toch voorbij aan de doelstellingen die we ons met topsport stellen. Dat wil ik absoluut niet doen. Medailles zijn één onderdeel, maar er is meer dan dat.

Wij hebben dus gekozen voor tien topsporttakken, waarbij ook de populariteit van de sport meespeelt. Is deze topsport gedragen in de maatschappij? Welke kansen zijn er nu, welke zijn er in de toekomst? Dat is vrij goed gebeurd. Daarnaast houden we, en dat vind ik verstandig als we het op vier jaar bekijken, 'windows of opportunity'. Dat gaat om topsporters met slaagkansen, die geen deel uitmaken van een structureel ondersteunde Vlaamse topsportfederatie. Ik geef een voorbeeld: de gewichtheffer Tom Goegebuer die vrij goed heeft gepresteerd in het verleden en regelmatig op Europese kampioenschappen medailles haalt. Er is geen echte federatie die het gewichtheffen ondersteunt. Laat iemand die een talent heeft, dat ook naar voren brengen.

Dat is de eerste poot: tien focussporten en windows of opportunity. Daarnaast willen we gaan naar een centralisatie op het terrein. Laat ons drie topsportcentra in Vlaanderen uitbouwen met een ééncampusmodel. Laat ons ervoor kiezen, ik zeg maar iets, dat we zwemmen of tennis enkel in Antwerpen doen, volleybal enkel in Leuven, in Gent enkel judo en niet een beetje judo in Gent en ook wat judo in Leuven. We brengen al het talent bij elkaar, dat heeft voordelen. Dat is de basis.

U vraagt ook naar de breedtesport. Dat moeten we doen, denk ik. Uiteindelijk is een topsportbeleid een beleid waarbij we zo veel mogelijk mensen aan het sporten willen krijgen. Die twee zijn ook complementair. Met een brede breedtesport heb je een grote basis van de piramide, waar door selectie uiteindelijk

topsporters uit kunnen komen. Bovendien zien we elke keer als er succes is, als onze Rode Duivels het goed doen of de Yellow Tigers, dat er bij de clubs van voetbal of volleybal veel meer kandidaten zijn. Goede resultaten van onze topsporters zetten jonge mensen aan het sporten. En eerlijk, als ik de Primavera zie, heb ik ook zin om op mijn fiets te springen.

Een ander punt gaat over de tevredenheid over de topsportinfrastructuur. Hoewel er in de vorige legislatuur niet echt middelen voor waren gereserveerd, hebben we – op een heel goede manier, denk ik – een aantal beslissingen over topsportinfrastructuur genomen, die uiteraard niet zijn meegenomen, want ze moeten nog worden gerealiseerd. We hebben eerst een behoeftestudie laten maken door Bloso over de topsporttrainingsinfrastructuur, met de specifieke behoeften van 33 sportfederaties. Dat leidde in mei 2013 tot een Topsportinfrastructuurplan. Dat is vergelijkbaar met wat ik daarnet zei, mijnheer Van den Heuvel.

Daarbij hebben we er dan effectief voor gekozen om alles te concentreren rond Gent, Antwerpen en Leuven, met één ruitcentrum in Waregem. Het is begrijpelijk dat we de ruiters naar Waregem sturen, denk ik. Begrijp me niet verkeerd. We hebben ook aandacht voor het maximaal benutten van bestaande infrastructuurclusters, wat de efficiëntie ten goede moet komen. Met iedereen die topsportinfrastructuur heeft, hebben we afspraken gemaakt, met de beheerders en de eigenaars.

Uiteindelijk hadden we, mijnheer Wynants, slechts 10 miljoen euro ter beschikking, maar dankzij die 10 miljoen euro hebben we 25 miljoen euro kunnen investeren in topsportinfrastructuur, omdat we samenwerkingen hebben gezocht, met de stad Antwerpen, de universiteit van Leuven, op vele vlakken. 10 miljoen euro heeft dus geleid tot nieuwe topsportinfrastructuur van 25,3 miljoen euro. Het gaat om een krachtzaal voor tennis in Antwerpen en een tweede krachtzaal in Antwerpen voor de topsportschool zelf, het zwembad Wezenberg en de Wilrijkse pleinen voor hockey. In Leuven denk ik aan de balsporthal en atletiek. Ook zijn er zaken in Gent en in Waregem. Mocht die bevraging opnieuw worden gedaan nadat die infrastructuur is gerealiseerd, zouden we een grotere tevredenheid zien, denk ik.

Ik ben heel blij dat we hoog scoren voor talentdetectie. De uitdaging is, en dat durf ik te vergelijken met de ondernemerswereld, elke dag opnieuw ervoor te zorgen dat je net het verschil maakt. We mogen niet op onze lauweren rusten omdat we daar goed zitten. Met het Topsportactieplan III zorgen we opnieuw voor verschillende vormen van financiering voor topsporters, van jonge tot wat oudere. Met de topsportscholen, de pool van de jeugdtrainers en het gemeenschapsoverschrijdend project Be Gold zorgen we ervoor dat die talentdetectie ook in de toekomst gegarandeerd blijft.

Daarbovenop, om vernieuwend en innovatief te zijn, hebben we naast het spoor van de topsportschool het nieuwe topsportstatuut F gecreëerd. Topsportstatuut F zegt dat wie een klassieke opleiding volgt, nu ook als alternatief kan kiezen voor een topsportstatuut. We hebben dat nu in twee sporten gedaan. Ik meen dus dat we ook op dat vlak inventief zijn. Laten we dat ook zo houden.

U stelde ook een vraag over het management en u gaf het uitdagende voorbeeld van Nederland. Ik zou de Belgische situatie complex kunnen noemen, maar ik houd het bij uitdagend. We kunnen moeilijk vergelijken met Nederland. Wij hebben onder meer koepelstructuren. We hebben met andere structuren te maken dan in Nederland. De Vlaamse overheid heeft binnen die structuren in een aantal stappen voorzien in het Topsportactieplan III.

Een eerste, heel belangrijke stap is dat we in Vlaanderen een beslissingsproces hebben bij een taskforce topsport. Het adviseert me over de fundamentele beslissingen over topsport. Uiteraard neem ik de beslissing, maar ik ben nog niet afgeweken van die adviezen.

Ik ben ook van plan om, conform het regeerakkoord, in 2016 de eenloketfunctie voor topsport te finaliseren. De oplossing bestaat in de integratie van enerzijds Bloso en anderzijds het departement.

Er is ook de samenwerking tussen de partners 'Administration de l'Education Physique et des Sports' (ADEPS), Bloso, het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) en de Duitstalige Gemeenschap. Wij noemen dat ABCD – in het Frans begint BOIC immers met een c. De samenwerking verloopt goed en dus willen we die voortzetten.

Ten slotte zijn er de topsportfederaties die zonder twijfel verder kunnen en mogen worden geprofessionaliseerd door een wat meer autonome werking van de topsportcommissies binnen de federaties. De raden van bestuur van een federatie moeten voor de topsportwerking binnen die federatie meer autonomie geven aan de echte kenners – als ik dat zo mag zeggen. Ik druk me misschien wat te zwart-wit uit, maar dat moet u mij maar vergeven.

Ik ben nogal zeker dat het op die manier moet. We hebben nu een eerste stap gezet. We hebben mensen van Bloso een antennefunctie gegeven binnen de raden van bestuur wanneer het gaat over topsport bij de focussporten. Dat lijkt te werken.

Voor de sportwetenschappelijke begeleiding hebben we fundamentele stappen gezet met het Topsportactieplan III. Er was een versnippering om u tegen te zeggen. We hebben gezorgd voor de aanstelling van een 'gangmaker Topsport en Wetenschap'. Dat is een coördinator van al het wetenschappelijk onderzoek bij Bloso. Er zijn 'domeinexperts', dat zijn de deskundigen per sportwetenschappelijk kennisdomein. En dan zijn er binnen de universiteit de 'embedded scientists'. Het zijn wetenschappelijk opgeleide experts in dienst van de topsportfederaties. We hebben die allemaal aan elkaar gelinkt. De link tussen wat wetenschappelijk gebeurt en wat bij federaties gevraagd wordt, is gegarandeerd met de aanstelling van de gangmaker Topsport en Wetenschap. We zetten daarmee een enorme stap vooruit in de ontsluiting van de aanwezige kennis.

Ondertussen hebben we ook vier leerstoelen topsport. Ze zijn mijns inziens aantrekkings- en groeipolen. Ik ben ervan overtuigd dat ook dit een enorme vooruitgang is.

Ik zou dit alles heel vlot kunnen samenvatten door te zeggen dat we wat de professor in de studie naar voren brengt, al voor het publiceren van de studie ter harte hebben genomen. Dat is te danken aan het feit dat ze aanwezig was. Op elk van de domeinen hebben we een enorme stap vooruit gezet waardoor we in de toekomst nog betere resultaten zouden boeken in eenzelfde studie. En dat alles zonder bijkomend geld.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, ik dank u. Ik zal uw antwoord heel nauwkeurig bestuderen, want vandaag kan ik er niet onmiddellijk op reageren. Ik kan me er nog geen volledig idee van vormen. Ik vind het natuurlijk een heel goed antwoord, maar ik heb nu al één vraag. U spreekt van topsportcentra, maximaal drie, en u zult dan een topsport kiezen. Wie bepaalt welke topsport het wordt?

Minister Philippe Muyters: We doen dat uiteraard in overleg met federaties. Neem bijvoorbeeld het zwemmen. In Antwerpen hebben we het zwembad Wezenberg. We hebben gezegd dat als we verder willen met topsport zwemmen in het centrum in Antwerpen, er iets bij moest komen. Vandaar dat er nu zes extra banen komen.

Waarom kiezen we voor Antwerpen, Gent en Leuven? We vinden het fundamenteel dat in de topsportcentra universitair wetenschappelijk onderzoek kan gebeuren. Er is dus een koppeling met de wetenschappelijke ondersteuning die mogelijk is vanuit de universiteiten.

Als we beslissen om fundamenteel verder te gaan met een topsport, dan kan die ook ondersteund worden door de opleiding die bij de topsportscholen zit. Ook die vindt u op die plaatsen. Waar het welke sport is, wordt ofwel bepaald door de traditie ofwel doordat aan federaties wordt gezegd dat een keuze moet worden gemaakt. Heel veel heeft natuurlijk te maken met de aanwezige infrastructuur en met de vraag waar we investeren in welke infrastructuur.

Stel dat we beslissen een nieuwe grote sporthal in Leuven te bouwen, dan zal de volleybal er wel voor kiezen om in Leuven te gaan zitten. Als we morgen ergens in nieuwe top hockeyterreinen voorzien met alle nodige wetenschappelijke ondersteuning, dan komt het hockey daar wel naartoe. Het gaat nooit zomaar om een zwembad of om een hockeyterrein, er moet ondersteuning zijn. Het zwemmen in Antwerpen krijgt alle mogelijke wetenschappelijke ondersteuning zodat de coaches en trainers over elk wetenschappelijk ondersteund element beschikken: hoe snel wordt er gedraaid, hoe is de slag, wat tonen de filmbeelden? Het is met alles erop en eraan, en dat kunnen we maar op één plaats doen. Als dit aangeboden wordt en de stad Antwerpen, de universiteit van Leuven of die van Gent is bereid om mee te investeren, dan komen we zo tot een keuze.

De heer Herman Wynants (N-VA): Het hangt niet af van medailles dan?

Minister Philippe Muyters: Neen, u zult me er nooit op kunnen betrappen dat ik zeg hoeveel medailles we zullen halen. Ik geef heel graag het volgende voorbeeld, want dat begrijpt iedereen: stel dat ik een medaille moet halen of een wereldrecord, dan zullen we niet goed scoren. Het zijn de sporters die het moeten doen, wij zorgen voor de infrastructuur, voor de randvoorwaarden waarbinnen ze kunnen werken.

Ik zou voor u de vergelijking kunnen maken met een onderneming. Vraagt u me niet dat ik zelf onderneem, ik zal ervoor zorgen dat u goed kunt ondernemen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een stand van zaken met betrekking tot de voetbalstadions – 98 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, minister, er is een onderzoek verschenen waartoe Agoria de opdracht gaf. Het is een heel belangrijk onderzoek, want 7085 voetballiefhebbers werden ondervraagd en 9 op 10 daarvan zou vaker naar het voetbal gaan als er meer werd geïnvesteerd in de stadioninfrastructuur en in de 'fan experience'.

Wat de stadions betreft, hebben we niet de beste score in Europa: 5,8 op 10, dat is niet om over naar huis te schrijven. Iedereen denkt dat als we meer investeren, we zoals in de omringende landen meer toeschouwers zullen hebben. Ik ben er ook van overtuigd dat dat logisch is.

Bovendien zien we dat Vlaamse technologiebedrijven in het buitenland mee investeren in stadions. We beschikken dus al over de technische knowhow, maar daar maken we in België en in Vlaanderen weinig gebruik van.

Wat is de stand van zaken van de stadiondossiers in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Het lijkt een vrij eenvoudige vraag maar dat is het niet. Vandaag zult u in deze commissie een antwoord geven als minister van Sport. Maar ik heb bijvoorbeeld in de commissie Openbare Werken ook een vraag ingediend over een aantal dossiers waaronder het dossier over het Eurostadion. Eigenlijk kunnen de twee vragen worden gekoppeld. Sommige clubs zeggen dat er geen Eurostadion op parking C moet komen, dat men moet investeren in nieuwe stadions en dat men net zoals in andere Europese landen de wedstrijden die zullen worden gespeeld op het EK 2020, in diverse stadions kan laten spelen. Het zijn enkel Frankrijk en Groot-Brittannië die over een nationaal stadion beschikken.

Misschien kan ik naar aanleiding van deze vraag mijn petje opzetten van West-Vlaming en als supporter van Club Brugge. Dat is een dossier dat al heel lang aansleept. In september werden twee deelgebieden van het regionaal stedelijk gebied vernietigd door de Raad van State, onder andere de Chartreuse die was uitgekozen als eerste gebied om een nieuw voetbalstadion in Brugge in te planten. De Vlaamse Regering heeft toen een akkoord bereikt over de financiering van de diverse stadions waaronder het stadion van Brugge, het stadion van Gent en andere stadions. Op 20 november 2013 gaf Europa groen licht voor de financiering van die diverse voetbalstadions.

Intussen zijn we een jaar verder en staan we met het dossier-Brugge nog geen stap verder. Er is nochtans een akkoord op lokaal niveau en een akkoord tussen de clubs en er zijn de investeringen van privé-investeerders. Maar zoals de voorzitter van Club Brugge, de heer Verhaeghe, zegt, wordt er gewacht op de Vlaamse overheid.

Minister, hoe zit het met het dossier van het stadion in Club Brugge? Daarnaast steun ik de vraag van de heer Wynants over de andere stadions.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, we weten allemaal dat de staat van de Vlaamse voetbalstadions beneden alle peil is. We moeten dat eerlijk erkennen. Er is een groot verschil met Nederland. Men hoeft daarvoor niet naar Frankrijk, Duitsland of Engeland te gaan. Dat is betreurenswaardig. Ik denk dat dit ook een beetje te maken heeft met de cultuur van de voorbije decennia.

Zoals u weet, ga ik regelmatig naar het voetbal kijken in een museumstadion. De helft van de tribunes is gesloten en de andere helft is meer dan vijftig jaar oud. Ik doe daar speciale schoenen voor aan, want men moet daar heel wat plassen doorwaden voor men zijn zitje heeft gevonden.

Ik denk dat de politiek in Vlaanderen een faciliterende rol kan spelen om die ambitie mee uit te drukken zonder dat daar grof geld tegenover moet staan. Dat kan misschien via een klein hefboompje.

Ik ben er ook van overtuigd dat zoals de heer Wynants aan het begin van zijn betoog heeft gezegd, meer mensen naar het voetbal zullen komen kijken als het comfort toeneemt. Daarbij stijgen ook de inkomsten van de clubs, ook al is dat maar een klein aandeel. Ook de ambiance, de potentiële publiciteitskanalen en allerlei andere commerciële activiteiten nemen toe.

We weten allemaal dat de middelen beperkt zijn. Toch moeten we – en op lokaal vlak is dat gemakkelijker dan op Vlaams niveau – enthousiasme uitstralen, en u in eerste instantie, om een aantal poorten te openen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Ook ik zit met een klein probleem. Ik zal beginnen met een onverdachte bron te citeren, Kielse Rat Frank Raes, VRT-journalist: "Geen stadion is zo mooi in al zijn lelijkheid, geen stadion ademt zoveel vergane glorie, geen stadion kleppert en kraakt zo wellustig in zijn voegen als de Bosuil in Deurne." Dat klopt.

Wij moeten daar geen speciale schoenen aandoen voor enkel plassen, maar voor zoveel meer.

Minister, tijdens de vorige regeerperiode had u een geweldig systeem waarbij u bepaalde stadions heb gesubsidieerd en andere afvielen. Overweegt u een volgende ronde waarbij de volgorde van toen behouden blijft?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Indien ikzelf had mogen kiezen, dan waren er misschien andere clubs bij geweest. Maar ik wil dit objectief doen. Als men keuzes moet maken, kan men dat het best doen met een objectieve jury die op basis van op voorhand vastgelegde criteria een aantal zaken beoordeelt. Aan de eigen favoriete club moet men dan zeggen dat die niet geselecteerd is.

Wat de toekomstige investeringen betreft, weet iedereen dat de middelen beperkt zijn. Ik kom later wel nog terug op de ingediende dossiers van de vorige ronde. De vraag die we moeten stellen, is waar we die middelen het best kunnen inzetten.

Mijnheer Sintobin, ik ben het helemaal niet met u eens. Er is een heel duidelijk verschil met het dossier van het Eurostadion. Het dossier-Eurostadion zit niet bij de ingediende dossiers. Het gaat hier over clubs die aangesloten zijn bij de Voetbalfederatie Vlaanderen. Ik kom daar straks nog op terug bij de laatste vraag van de heer Wynants.

Een voetbalclub is eigenlijk een onderneming. Het is niet evident om steun te geven aan een onderneming. Men moet dat op de juiste manier aanvragen en inkleden. Op 20 november hebben we na veel zoeken gevonden op welke manier we die voetbalclubs er toch toe kunnen aanzetten om de noodzakelijke investeringen te realiseren.

Op 4 april 2014 kwamen zeven projecten in aanmerking voor een investerings-subsidie voor de realisatie van een multifunctioneel voetbalstadion met een maatschappelijke return. Er werd toen ook bepaald dat dit verder zou worden gemonitord. In september 2014 zou de eerste screening gebeuren.

Op 3 september 2014 werd aan de zeven subsidiebegunstigden een brief verstuurd met bijhorende rapporteringsfiche. Die moest de basis vormen voor een agendering op 3 oktober als mededeling op de Vlaamse Regering. Ik breng graag de stand van zaken over die rapportering.

Ik ga in op elk dossier. Het project en de timing van de stad Oostende blijven ongewijzigd. De start van de werken is gepland in 2015. De deadline van 2017 zal zeker kunnen worden gehaald.

Mijnheer Sintobin, dan is er Brugge. Een van die twee clubs is uw favoriete club. De stad Brugge, Club Brugge en Cercle Brugge voeren verdere gesprekken voor de realisatie van één Brugs project, in één multifunctionele sportsite. Uiteraard

ga ik niet in op de bevoegdheden van mijn collega van Ruimtelijke Ordening. Wat nu is gepland, is een stadion per club, met een nieuw stadion voor Club Brugge van 40.000 zitplaatsen en een multifunctioneel stedelijk stadion van 12.500 zitplaatsen, waarvan Cercle Brugge dan partieel gebruiker is.

Als ik toch nog iets mag zeggen vanuit mijn vorige functie: oorspronkelijk was de voorgestelde locatie in Chartreuse. Nu wordt er gedacht aan de Blankenbergse Steenweg. Ik weet niet of daar al vergunningsaanvragen voor zijn ingediend. Als echter wordt gezegd dat het nu aan de Vlaamse Regering is, vanuit Sport heb ik daar naast dat dossier niets mee te maken. Dat is aan Ruimtelijke Ordening. Toen ik daar nog zat, en dat is nog niet zo lang geleden, had ik echter nog geen vergunningsaanvragen gezien. Men kan dus moeilijk een vergunning geven, of een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Ik denk dat het ook niet past binnen het bestaande RUP. Het initiatief ligt dan dus niet meteen bij de Vlaamse Regering, maar misschien bij de stad Brugge, om een RUP te wijzigen of dergelijke meer. Ik wil daar echter niet in detail op ingaan, want nu kom ik te veel over als een schoonmoeder wat mijn vroegere bevoegdheid betreft. U hebt het echter uitgelokt. Anders had ik er gewoon niets over gezegd. Het is dus de minister van Omgeving die daarover iets moet zeggen. Zij zal u wellicht de jongste informatie kunnen geven.

In de huidige timing zou het stadioncomplex in het laatste kwartaal van 2019 worden geopend. Dat is zeker haalbaar, maar niet vanzelfsprekend. Met wat we tot nu toe weten, voldoet Brugge vandaag nog steeds aan de vooropgestelde criteria en timing.

Dan is er Racing Genk. Dat is in uitvoering. Men verwacht de laatste investering in 2017 af te ronden. Dat ligt volledig op schema.

Wie het voetbal wat volgt, die weet dat Oud-Heverlee Leuven is gedegradeerd naar tweede klasse. Men probeert dan snel terug te komen, maar dat is weinigen gegund. Dat maakt dat ze hun dossier op dit moment met één tot maximaal twee jaar uitstellen. De raad van bestuur zegt in elk geval een beslissing te zullen nemen in december 2014. De bouwvergunning is definitief en werd zonder opmerkingen verstrekt. Afhankelijk van de start van de werken zal het project ofwel in augustus-september 2015 ofwel het jaar erop, in 2016, volledig kunnen worden afgerond. Ze halen dus ook nog de deadline van 2017, maar het hangt ervan af wat ze doen in functie van de degradatie. Als ik me niet vergis, hebben ze vorig weekend de eersteperiodetitel behaald, dus misschien zijn ze al terug op weg naar eerste klasse, hoewel ik hoop dat het een andere club wordt, maar dat is dan puur persoonlijk en niet als minister van Sport.

Bij KV Mechelen is er vertraging omdat ze niet hadden voorzien dat ze een project-MER moesten maken. Er is exact één jaar uitstel, maar zelfs dan halen ze 30 november 2016.

Bij Zulte Waregem is de eerste fase gestart. Men voorziet dat dit op 28 november 2014 zal worden afgerond. Een volgende fase start in mei 2015 en wordt afgerond in augustus 2015. Dus ook daar is er geen probleem.

Gent is al gerealiseerd. Er was ook een tussenrapportage om te kijken of ze blijven voldoen aan de vereisten en de selectiecriteria in de Ghelamco Arena. Dat rapport was positief.

Als ik dus het geheel bekijk, dan denk ik dat alle voorziene zeven projecten kunnen worden gerealiseerd binnen de deadlines en de criteria. Er is vertraging bij drie projecten: Brugge, Oud-Heverlee Leuven en Mechelen. Ik heb voorgesteld aan de Vlaamse Regering, en de regering heeft dat aanvaard, dat ik halfjaarlijks zal monitoren in plaats van de jaarlijkse monitoring die ik oorspronkelijk voor ogen had, om te bekijken of ze allemaal nog voldoen aan de voorwaarden.

Mijnheer Wouters, dan kom ik terug bij uw project. In de besluitvorming van de Vlaamse Regering stond dat, als een of meerdere van die zeven geselecteerde projecten niet meer in aanmerking zouden komen omdat begunstigden niet meer voldoen aan de voorwaarden, dan de achtste tot de elfde plaats in de lijst aan bod komt. Maar voor alle duidelijkheid: de achtste is Lokeren en de negende Antwerp.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Minister, ik dank u voor de duidelijke uitleg, maar ik heb toch een vraag. U hebt de stand van zaken gegeven. Dat was inderdaad mijn vraag. U haalt echter zelf het voorbeeld aan van Oud-Heverlee Leuven, dat een degradatie meemaakt, waardoor die uitvoering misschien niet tot stand zal kunnen komen. Dat blijft echter ook zo voor de toekomst. Integendeel, het wordt nog erger: men heeft de licentievoorwaarden zo streng gemaakt dat, als een ploeg van derde naar tweede klasse gaat, en van tweede naar eerste, die mensen moeten investeren in infrastructuur om die licentie te halen, en dus niets kunnen investeren in de sport. Dat wil zeggen dat ze gedoemd zijn om opnieuw te zakken. Is er voor de toekomst geen opening? Of moet men wachten tot men het geluk heeft dat twee of drie projecten niet realiseerbaar zijn?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, het was absoluut niet mijn bedoeling om een nimbydebat te gaan voeren. In het verleden werden dergelijke vragen trouwens nooit aanvaard in een commissie. Ik heb trouwens vragen ingediend bij de ministers bevoegd voor Openbare Werken, Leefmilieu en Omgeving. Die werden niet goedgekeurd. Men verwees me naar de procedure van de schriftelijke vraag. Ik zal echter te gepasten tijde met het antwoord komen. Minister, u geeft het eigenlijk zelf een beetje aan. U antwoordt als minister van Sport. Ik begrijp dat natuurlijk. Die dossiers gaan echter natuurlijk veel verder dan alleen maar een opsomming van de stand van zaken.

Misschien heb ik me verkeerd uitgedrukt met betrekking tot de koppeling met de volgende vraag. Mijn punt is dat een aantal voorzitters van clubs, zoals de heer Verhaeghe, zoals de heer Duchâtelet, stellen dat een nationaal stadion niet nodig is als we in Vlaanderen een aantal goede stadions hebben die beantwoorden aan de FIFA-normen. Dat was eigenlijk de koppeling die ik wou maken, verder niets meer dan dat.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Er is een deel van mijn vraag die hier niet is beantwoord. U zei dat Lokeren op acht staat, Antwerp op negen enzovoort. Als er echter geen clubs afvallen, wordt het project dan herhaald, of is daar totaal geen marge meer?

Minister Philippe Muyters: Dat was ook de vraag van de heer Wynants: wat zullen we in de toekomst doen? Ik houd dat open. Het is ook niet zo dat daar in het regeerakkoord niet in wordt voorzien, maar het regeerakkoord zegt dat de prioriteit wordt gegeven aan bovenlokale sportinfrastructuur en aan zwembaden. Of er daar marge voor is, zal dus een beetje afhangen van hoe de budgetten evolueren en welke budgetten we ook in de toekomst zullen hebben. Ik kan vandaag op basis van het regeerakkoord, ook rekening houdend met de budgettaire beperkingen, dus echt niet zeggen of er ook in de toekomst opnieuw mogelijkheden zijn.

Ik begrijp de problematiek. Ik ken de problematiek. Ik vraag echter ook begrip aan deze commissie. Diegenen onder u die ooit in de gemeente al te maken hebben gehad met een zwembad, weten wat de kostprijs is van het herstellen,

bouwen of vernieuwen van een zwembad. Als u dan bedenkt dat op dit moment mijn jaarlijks budget 7 miljoen euro bedraagt en de prioriteit gaat naar zwembaden en bovenlokale infrastructuur, dan vrees ik dat ik in een eerste moment niet meteen marge heb om te herhalen wat er is geweest.

Ik kan dat betreuren. Ik betreur dat ook. Dat zijn echter de keuzes die bij de regeringsonderhandelingen zijn gemaakt. Ik zal in het kader van de budgetmogelijkheden in de toekomst bijkomende budgetten proberen te realiseren bij mijn collega, de minister van Financiën en Begroting. Deze keer ben ik dat zelf niet. Ik kan zeggen dat we dat allemaal gaan doen, dat klinkt heel tof, maar binnen de constraints die we vandaag kennen, is dat niet realistisch. Ik wil binnen het regeerakkoord kijken naar de mogelijkheden.

Mijnheer Sintobin, ik begrijp de vragen over het Eurostadion. Maar het is niet de Vlaamse Regering of de minister van Sport die een dossier indient over een Eurostadion. Dat komt zo dadelijk aan bod.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van de heer Herman Wynants tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het standpunt van de minister betreffende het dossier 'nationaal stadion' in Grimbergen
– 101 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Minister, in principe heeft deze vraag niets te maken met de voorgaande. Wel worden we hierover telkens lastiggevallen in de voetbalwereld. Ik ken liever het antwoord van de minister, dan dat ik zelf iets moet verkondigen, terwijl de basis niet bij mij ligt, maar bij de regering.

Ik heb een persoonlijke mening, ik geef een klein detail. Nu schrijven de kranten over een kosten-batenanalyse die is verschenen, maar dat heeft er totaal niets mee te maken. De vragen zijn in eerste instantie: hoe wordt het stadion gezet? Wie gaat het zetten? Op welke manier? Extern of intern? In mijn ogen moet de Belgische Voetbalbond zich onafhankelijk opstellen. Maar nu geef ik mijn mening en dat mag ik niet doen.

Minister, hoe wordt u daarmee lastiggevallen? Hoe moeten wij als partij, inclusief u, reageren op al die moeilijke vragen?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik sluit me daarbij aan. Ik vind het zeer interessant dat die vraag wordt gesteld en dat we uw visie daarover kunnen kennen. Ook zou ik graag weten hoe u de samenwerking ziet tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het is een moeilijk dossier, enerzijds voor het financiële luik, maar dat gebeurt met de private sector, en anderzijds om uit te leggen hoe de samenwerking tot stand zal komen. Daar gaat het uiteindelijk om.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Daarjuist heb ik de aanzet al gegeven. Hier in de commissie Sport zult u ongetwijfeld weer uw petje opzetten van de minister van Sport, daar bedoel ik niets verkeerd mee. Maar het gaat

veel verder. Dit dossier gaat over meer dan enkel de vraag of we voor of tegen een nationaal stadion zijn, of voor of tegen een eurostadion op Parking C. Het is een Brusselse kwestie.

De Vlaamse Regering heeft in het verleden trouwens ook altijd bij monde van Kris Peeters gesteld dat de bouw van dit stadion niet kan worden losgekoppeld van een optimalisatie en een verbreding van de ring rond Brussel. Ik hoop dat de Vlaamse Regering hetzelfde standpunt huldigt als in het verleden en dat u vandaag bevestigt dat Vlaanderen geen enkele financiële inspanning zal doen voor de bouw van een eurostadion op Parking C. Ik weet dat ik bij een andere minister moet zijn met mijn vragen over een verbreding en optimalisatie van de ring, maar we kunnen er toch niet omheen.

U bent ongetwijfeld op de hoogte van de zoveelste brief van de gemeente Grimbergen naar minister-president Geert Bourgeois, minister Ben Weyts en minister Joke Schauvliege. Het gaat er ook over dat men dat voetbalstadion niet los kan zien van een aantal andere grote projecten die op stapel staan in de noordrand. Iedereen aan deze tafel zal toch erkennen dat er daar een groot probleem is qua verkeerscongestie en dat dat enkel zal verergeren als dat stadion er zou komen op Parking C. Misschien moet u ingaan op het verzoek van de gemeente Grimbergen en nog andere actoren om hen eens te horen.

Los van de vragen die ik in een andere commissie aan een andere minister zal stellen, wil ik u dit vragen. De laatste vraag van de heer Van Hauthem werd behandeld in de commissie Algemeen Beleid, waar de minister-president zei dat de regering niets financiert en inderdaad de optimalisatie en verbreding van de ring aan dit dossier koppelt. Kunt u dat bevestigen?

Zijn er, wat Grimbergen betreft, andere mogelijkheden? Ik denk aan het terrein Schaarbeek-Vorming. In het kader van deze vraag wil ik mijn suggestie herhalen en de mening van een aantal voorzitters van voetbalclubs naar voren brengen. Zij zeggen dat een eurostadion in het licht van 2020 niet nodig is. Zorg dat je een aantal stadions hebt in Vlaanderen die beantwoorden aan alle mogelijke FIFA-normen, en dan is het probleem meteen opgelost. Daarbij komt, zeggen diezelfde clubs, dat als het stadion er komt en wordt gebruikt door Royal Sporting Club Anderlecht, dat concurrentievervalsing is, want dan kan die club genieten van een aantal faciliteiten en andere clubs niet.

Er is ook nog de kwestie van de Heizel en de atletiekpiste. Wat is de stand van zaken? Voormalig minister-president Peeters en de Vlaamse Regering hadden toen ook die kwestie van de atletiekpiste en de Memorial Van Damme gekoppeld aan het hele dossier.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): De voorbije maanden is hierover al enkele keren gediscussieerd. De regering heeft ook een standpunt ingenomen. Er moeten nog heel wat vragen worden beantwoord. De heer Sintobin heeft er enkele genoemd. De mobiliteit is natuurlijk een heel belangrijke en delicate zaak. Er is ook de samenhang met de commerciële en andere ontwikkelingen op de Heizel, met het NEO-complex eromheen.

Minister, ik zie tegelijk wel fiere Belgen pronken met drie of vier matches voor Euro 2020. Het is bijna vanzelfsprekend dat die plaatsvinden in het nieuwe stadion, als je die heren mag geloven. De vraag die de collega's hier opwerpen, is terecht. Wat zijn de jongste ontwikkelingen? Is de Vlaamse Regering de laatste weken gecontacteerd om dit dossier mee te begeleiden?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Als ik een tip mag geven? Als u toch een inbreng hebt, minister, voor het stadion van de nationale ploeg, wil ik u suggereren om de Bosuil voor te stellen. Dan komen de interlands terug op hun authentieke plaats.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik moet u allemaal fantastisch teleurstellen, want ik heb hier niets mee te maken, echt niets. Als minister van Sport weet ik van niets. Ik heb die brief niet gezien. Ik ben ook niet op de hoogte van de stand van zaken. Ik ben op geen enkele manier betrokken. Ik zou ook niet weten via welke van mijn bevoegdheden, die gemeenschapsbevoegdheden zijn, en dus te maken hebben met de Vlaamse Gemeenschap, ik betrokken zou kunnen zijn bij een bouwwerk in Grimbergen.

Ik weet veel van voor de verkiezingen, in functie van mijn vorige bevoegdheid, als minister van Ruimtelijke Ordening en een beetje Financiën. Ik weet welke brieven er toen zijn verstuurd. Het is de traditie, en dat is ook nu zo, dat de engagementen en vragen die toen golden nog altijd gelden in de nieuwe regering. Dat betekent effectief: geen financiering voor vergunningen, mobiliteitsplannen. Daar staat niets van in de begroting. Ik denk dat dat allemaal blijft. Ik begrijp uw vragen zeker als minister van Sport, maar ik moet u teleurstellen: u kunt bij mij niet terecht.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik had geen ander antwoord verwacht. Ik heb dat ook aangegeven in mijn betoog. Ik heb me alleen maar aangesloten bij de vraag omdat die op de agenda stond en omdat mijn vraag over de optimalisatie en verbreding van de ring niet ontvankelijk werd verklaard.

Ik begrijp volledig dat u in het licht van het beleidsdomein Sport geen antwoord op mijn vraag kunt geven. Ik ben in elk geval al blij dat u bevestigt dat er geen financiering is. Ik kan u, in uw functie van minister van Sport, misschien de brief van Grimbergen bezorgen. U kunt die natuurlijk ook opvragen bij een van uw collega's, dan bent u volledig op de hoogte.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.